

Ἵς αὐτὸν ὁποῦ μᾶς γλύκανε | τοῦ Χάρου τὸν ἀγῶνα
νὰ κλίνω, ἀδέλφια, πάρ' τε με | καὶ μέτωπο καὶ γόνα
Γ. Μαρκορ., Μικρὰ ταξίδ., 123. β) Ἡ ἐπιγονατὶς Μέγαρ.:
Ἔπεσα καὶ χτύπησα τὰ γόνατα. Συνών. τ α μ π α κ ι έ ρ α.
γ) Τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ μηροῦ, κεκαμμένου ὄντος τοῦ γό-
νατος κοιν. καὶ Πόντ. (Ἰοφ. κ.ά.) : Τὸν πῆρε-τὸν κάθισε Ἵς τὰ
γόνατά του κοιν. Ἔλα κάτσε Ἵς τὸ γόνα μου Θεσσ. Κάθισο
τὸ μωρὸ ἐπάν' Ἵς σὸ γόνατό σ' Ἰοφ. || Ἄσμη.

Ἵς τὸ γόνα του τὴν κάθισε, Ἵς τὰ μάτια τὴν κοιτάει
Πελοπν.

Τὸ τρίτον, τὸ καλ-λύτ-τερον, πλύν-νει τὰ ματωμένα,
ποὺ σφάξασιν τὸν ἄντραν της πάνω Ἵς τὰ βόνατά της
Ρόδ.

Ἔλα σιμά μου κάτσει πάν' Ἵς τοῦ γόνα μου
κὶ πικνουκέρασέ μι μὴ χροσὸ γναλὶ
Μακεδ.

Λιγὰτσι θενὰ τσοιμηθῶ πάνω Ἵς τὰ γόνατά σου
Ἰος

Ψομὶ ἀφραῖτον, | κρασὶ μουσκᾶτον,
ἀμάν, κουκόνα μου, | νὰ σ' εἶχα Ἵς τοῦ γόνα μου
Θεσσ. (Τρίκερ.) Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. Βλ. Ὀμηρ. Ι 453 «πατὴρ
δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἰσθεῖς | πολλὰ κατηρᾶτο... | μὴ ποτε γούνασιν
οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν». δ) Ὁ μηρός, ἄνευ κάμψεως
τῶν γονάτων Κρήτ. Λέσβ. Νάξ. κ.ά.: Ἄσμη.

Κ' ἡ μάννα τζ' ἐμπαινόβγαине με τὰ κλαμένα μάτια,
με τὰ δαρμένα ὄνατα, με τὰ μαλλιά Ἵς τὰ χέρια
Νάξ.

Φίλιππος παραπονιέτι | καὶ Ἵς τὰ γόνατα χτυπιέτι
Λέσβ. ε) Ὁ ἀγκὼν Ἀπουλ. (Κορίλ.) Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ.)
2) Ἀντικείμενον κεκαμμένον εἰς σχῆμα γόνατος, οἷον σι-
δηρὰ γωνιώδης κλεῖς Καππ. (Συνασσ.) β) Ἡ περὶ τὴν βάσιν
τοῦ γόου τοῦ ἀρότρου Στερελλ. (Βοσιν. Καλοσκοπ.) — Π.
Γενναδ., Κυπρ. ἄροτρ., 4. γ) Μικρὸν στέγασμα τοίχου οἰ-
κίας διὰ τοῦ ὁποῦ διοχετεύονται τὰ ὕμβρια ὕδατα εἰς τὴν
κυρίαν στέγην. Κατασκευάζεται εἰς τοὺς τοίχους οἰκίων ἐ-
κτισμένων ἐπὶ ἐπικλινούσιν ἐδάφους πρὸς παρεμπόδισιν τῆς
ἐπὶ τῆς στέγης ἀνόδου ἀνθρώπων ἢ ζώων Στερελλ. (Ἀρτοτ.)
δ) Γωνία τοίχου Στερελλ. (Αἰτωλ.) 3) Ὁ κόμβος τοῦ καλάμου
Κρήτ. Πελοπν. (Γαργαλ. Μάν. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ.
κ.ά.) Πόντ. (Χαλδ. κ.ά.) — Λεξ. Δημητρ. Ἡ σημ. καὶ ἀρχ.
Βλ. Ἡρόδ. 3.18 «καὶ κάλαμοι ἐνέκειντο, οἱ μὲν μεῖζους οἱ
δὲ ἐλάττους, γόνατα οὐκ ἔχοντες». Συνών. κ ό μ π ο ς.
4) Κατὰ πληθ., ἡ ἐορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς Ρόδ.: Ἀνήμερα
τῶν Γονάτων μιὰ γριὰ Ἵς τὸ χωριὸ Γιαννάδι θὰ πιάσῃ τὸ
μάγμαρο ποὺ ἔχουν μέσα Ἵς τὴν ἐκκλησιὰ καὶ μ' αὐτὸ θὰ
τρίψῃ τίς γυναικες Ἵς τὴ μέση καὶ Ἵς τὴ ράχη. Συνών. γ ο -
ν α τ ᾱ ς 2, γ ο ν α τ ι ᾱ 3 γ, γ ο ν ᾱ τ ι σ η, γ ο ν ᾱ τ ι -
σ μ α 2, γ ο ν α τ ι σ τ ῆ (εἰς λ. γ ο ν α τ ι σ τ ῶ ς 3),
γ ο ν α τ ι τ σ α, γ ο ν α τ ο κ λ η σ ι ᾱ 2, γ ο ν υ κ λ ι -
σ ι ᾱ 3, Κ υ ρ ι α κ ῆ τ ο ὕ π ο ν τ ι κ ι ο ὕ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γόνα Μακεδ. (Σταυρ.)
Γόνατα Πελοπν. (Λεντεκ. Τριφυλ.) Τοῦ Γουνάτ' Θάσ.
ὄνατο Κάρπ. τοῦ ὄνα Κάρπ.

γονατοκήλη ἡ, λόγ. σύνθηθ.

Ἐκ τῶν οὐς. γ ό ν α τ ο καὶ κ ή λ η.

Χρονία ἐξοίδησις, ἐξόγκωσις τοῦ γόνατος ἐνθ' ἄν.

γονατοκλισιά ἡ, Ἄνδρ. Κεφαλλ. γονατοκλισία Πόντ.
(Ἀργυρόπ. Ἰμερ. Τραπ.) γονατοκλισιά Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν.

Γαλτσ.) Θράκ. (Ἡρακλίτσ.) γονατοκλισιά Ἡπ. (Ἰω-
άνν.) Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ό ν α τ ο καὶ τοῦ ἁμαρτ. κ λ ι σ ι ᾱ.

1) Ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γονυκλισία Ἡπ.
(Ἰωάνν.) Πόντ. (Ἀργυρόπ. Ἰμερ. Τραπ.): Ἐποῖκα σε-
ράντα γονατοκλισίας Τραπ. β) Ἡ λειτουργία τῆς Πεντηκο-
στῆς Κεφαλλ. 2) Ἡ ἐορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς Θράκ. (Ἡρα-
κλίτσ.) Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν. Γαλτσ.) Ἡπ. (Ἰωάνν.) Κεφαλλ.
Σάμ.: Σήμυρα εἶνι τῆς Γονατοκλισιάς Ἰωάνν. Συνών.
βλ. εἰς λ. γ ο ν α τ ι σ τ ῶ ς 3.

γονατοκρατῶ Δ. Σάρρ., Εὐριπίδ. Ἰππόλ., 9.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ό ν α τ ο καὶ τοῦ ρ. κ ρ α τ ῶ.

Κρατῶ τινα ἀπὸ τῶν γονάτων: Ποίημ.

Τί κάνεις; Μὲ βιάζεις χερσοφύγοντας;

Καὶ γονατοκρατῶντας, δὲ σ' ἀφίνω πλιά.

γονατόπουλο τό, ἐνιαχ. γονατόπον Πόντ. (Τραπ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. γ ό ν α τ ο.

Γ ο ν α τ ᾱ κ ι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γονατόχορτο τό, ἐνιαχ. βονατόχορτο Ρόδ. (Ἐμπων.
Κάστελλ. Σάλακ.)

Ἐκ τῶν οὐς. γ ό ν α τ ο καὶ χ ό ρ τ ο.

Τὸ φυτὸν Κέγχρος ὁ σπονδυλωτὸς (*Setaria verticillata*)
τῆς οἰκογ. τῶν Ἀγρωστιδῶν (*Gramineae*) ἐνθ' ἄν. Συνών.
γ ο ν α τ ᾱ ς 3, κ ο λ λ ή τ σ ι α ν ο ς, κ ο λ λ η τ σ ό χ ο ρ -
τ ο, κ ο λ λ ο χ ό ρ τ α ρ ο, κ ο λ λ ό χ ο ρ τ ο, κ ο σ τ ρ έ -
β α, μ ο υ χ ρ ί τ σ α.

γόνδολα ἡ, λόγ. σύνθηθ. γόντολα Ἡπ. (Πάργ. κ.ά.) γούν-
δουλα Ἀντίπαζ. Ἐρεικ. Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. Δραγοτ. Κάβ.
Λευκίμμ. Σπαρτερ. κ.ά.) Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. γούντουλα
Νάυστ. γούντουλα Νάυστ. — D. C. Hesseling, *Mots ma-*
rit., 21 N. Κοτσοβίλ., Ἐξαρτ. πλοίων, 132 A. Maidhof,
Neugr. Rückwand., 28 βούνδουλα Κέρκ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *gondola*.

1) Μεγάλῃ ἀλιευτικῇ λέμβος Ἀντίπαζ. Ἐρεικ. Ἡπ.
(Πάργ. κ.ά.) Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. Δραγοτ. Κάβ. Λευκίμμ.
Σπαρτερ. κ.ά.) Μαθράκ. Ὁθων. Παξ.: Πᾶνε μέ τῇ γούν-
δουλα νὰ ψαρέφουνε Κέρκ. Ὁ Στεφανῆς πῆρε γι' ἄλιεμα μέ τῇ
γούνδουλα κ' ἐπιακε μουρμούρους καὶ δράγαινες Ἐρεικ.
Ἄν δὲ μαθαίνῃ γράμματα, ἂς πάῃ Ἵς τὴ γούνδουλα Λευκίμμ.
Συνών. τ ρ ᾱ τ τ α. 2) Ἀβαθὴς μονόκωπος λέμβος μετὰ
σκεπαστοῦ καὶ περικλείστου θαλαμίσκου περὶ τὸ μέσον τοῦ
μήκους αὐτῆς, χρησιμοποιοιούμενη ἰδίως εἰς Βενετιάν λόγ.
σύνθηθ. 3) Εἶδος ἐμπορικῆς λέμβου Νάυστ. 4) Δίπρωρος κρε-
μαστὴ λέμβος Ν. Κοτσοβίλ., ἐνθ' ἄν. D. C. Hesseling, ἐνθ'
ἄν. 5) Εἶδος ἀμάξης ὁμοιοζούσης πῶς με γόνδολαν Λεξ. Μ.
Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. 6) Μικρὸν δοχεῖον φοσειδούς τομῆς
χρήσιμον διὰ τὴν πλύσιν τῶν ὀφθαλμῶν Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.

γονδολέτα ἡ, λόγ. πολλαχ. γονδολέτα Κεφαλλ. Λευκ.

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *gondoletta* = μικρὰ γόνδολα.

Εἶδος γυναικείου ὑποδήματος, κληθέντος οὕτω προφανῶς
λόγῳ τοῦ σχήματός του ἐνθ' ἄν.

γονδολιέρης ὁ, λόγ. σύνθηθ. γονδουλιέρης Ἀντίπαζ.
Κέρκ. Παξ. βονδουλιέρης Κέρκ. γονδουλιάρης Ἐρεικ.
Μαθράκ. Ὁθων. βονδουλιάρης Κέρκ. γονδολιέρης Λεξ.
Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ.

